

## WYTYCZNE DLA AUTORÓW

### I. Informacje ogólne:

- „Theologica Wratislaviensia” jest ogólnopolskim czasopismem z zakresu nauk teologicznych.
- Redakcja przyjmuje wyłącznie teksty niepublikowane.
- Wszystkie teksty są recenzowane przez specjalistów. Po uzyskaniu pozytywnej recenzji Redakcja podejmuje ostateczną decyzję o przyjęciu tekstu do druku.
- Redakcja przyjmuje teksty w językach: polskim, angielskim oraz niemieckim.
- Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułu, skracania i wprowadzania zmian w tekstach.
- Redakcja nie płaci honorariów autorskich.
- Autorzy otrzymują bezpłatnie 1 egz. czasopisma.
- Materiałów niezamówionych Redakcja nie zwraca.
- Redakcja prosi o nadsyłanie materiałów drogą elektroniczną na adres: [redakcja@ewst.pl](mailto:redakcja@ewst.pl)

### II. Zasady przygotowania artykułów do druku:

- Autorzy proszeni są o podanie następujących danych personalnych: tytuł i stopień naukowy, miejsce pracy wraz z dokładnym adresem, adres do korespondencji, numer telefonu i adres poczty elektronicznej.
- Teksty nie powinny przekraczać 1,5 arkusza wydawniczego.
- Tekst powinien być napisany czcionką 12 pkt., interlinia 1,5 wiersza, około 30 wierszy na stronie.
- Do każdego tekstu należy dołączyć streszczenie w języku innym niż język artykułu. Streszczenie powinno być napisane czcionką 10 pkt., interlinia 1,5 wiersza, długość do 10 wierszy.
- Formatowanie tekstu należy ograniczyć do minimum.
- Ilustracje powinny być opisane i ponumerowane. Na marginesie wydruku należy zaznaczyć ich lokalizację. Do tekstu należy dołączyć wykaz ilustracji wraz z podpisami.

### III. Przypisy – opis bibliograficzny powinien być sporządzony według następującego wzoru:

- Książka (wydawnictwo zwarte):  
P. Mościcki, *Polityka teatru. Eseje o sztuce angażującej*. Warszawa 2008, s. 72.
- Rozprawa w książce (wydawnictwie zwartym):  
Ł. Boroński, *Hermeneutyka dyspensacjonalistyczna – jej korzenie, charakter i metoda*. W: *Protestancka kultura słowa*. Red. Z. Pasek. Kraków 2009, s. 72.
- Artykuły w czasopiśmie czy dzienniku:  
J. Gajda-Krynicka, *Pismo/tekst a dialektyka w filozofii platońskiej*. „Roczniki Humanistyczne” 2003, t. 51, z. 3, s. 29-30.  
T. Węclawski, *Trzy procesy*. „Tygodnik Powszechny” 2005, nr 51 z dnia 18.12.2005, s. 1, 19.  
J. Życiński, *Bądźmy wierni papieskiemu stylowi*. „Gazeta Wyborcza” 2005, z dnia 14.04.2005, s. 19.

- Dokumenty elektroniczne:

R. Rorty, *Wittgenstein i zwrot lingwistyczny*. „Homo Communicativus” 2008, nr 1 <http://www.hc.amu.edu.pl/numery/2/rorty.pdf> [dostęp 15.05.2000].

A. Mickiewicz, *Konrad Wallenrod*. <http://oss.wroc.pl/mickiewicz/konrad/konrad.html> [dostęp 21.12.2011]

J. Wojciechowski, *Rozchwianie profesjonalnej świadomości*. „Biuletyn EBIB” 2007, nr 2, marzec <http://www.ebib.info/2007/83/a.php?wojciechowski> [dostęp 03.04.2007].

Pozycje, które były przywołane już wcześniej, opisujemy następująco:

- Jeśli praca cytowana pojawiła się w przypisie bezpośrednio poprzedzającym obecny, pomijamy nazwisko autora oraz inne informacje i piszemy: *Ibidem*, s. 24.

- Jeśli praca cytowana pojawiła się już w przypisie, jej tytuł, miejsce i rok wydania oraz inne informacje z wyjątkiem autora i numerów stron należy zastąpić skróconym (ale umożliwiającym identyfikację) tytułem publikacji zakończonym wielokropkiem. Nie należy stosować skrótów *op. cit.* ani dz. cyt. Piszemy więc: L. Ortega y Gasset, *Po co wracamy...*, s. 66.

- Cytując publikacje obcojęzyczne, dane bibliograficzne podajemy w języku polskim: s., a nie p. lub pp.; W.; a nie In.; Red., a nie ed., eds., hg., hrsg. W języku oryginału pozostawiamy tylko miejsce wydania, np. Milano, New York.

- Tytuły często przywoływanych czasopism można skracać po jednokrotnym podaniu pełnego tytułu: „Kwartalnik Historyczny” [dalej KH]. Skrót zapisujemy wtedy bez ujmowania go w cudzysłów.

- Odwołując się do źródła archiwalnego, podajemy miejsce jego przechowywania, nazwę (lub skrót) zespołu archiwalnego i sygnaturę jednostki, a następnie autora (o ile jest znany) i tytuł (jeśli takowy istnieje) dokumentu zapisany kursywą, a na końcu numery odpowiednich stron (kart).

#### IV. Cytaty:

- Cytaty nie dłuższe niż dwuzdaniowe bierzemy w cudzysłów, dłuższe zaś powinny znaleźć się w wydzielonym akapicie, nieujętych w cudzysłów i złożonym pismem prostym o rozmiarze 10 pkt.

- W przypadku wystąpienia „cytatu w cytacie” stosujemy cudzysłowy niemieckie dla cytatu „niższego rzędu”.

- Cytaty z Pisma św. podajemy za Biblią Tysiąclecia, czyli Tysiąclatką (BT). Wszelkie odniesienia do cytowanych fragmentów umieszczamy po cytowanym tekście, w nawiasie okrągłym: „Mojżesz zaś rzekł Bogu: »Oto pójdę do Izraelitów i powiem im: Bóg ojców naszych posłał mię do was. Lecz gdy oni mnie zapytają jakie jest Jego imię, to cóż im mam powiedzieć?« (Wj 3, 13)”. Równocześnie dopuszczamy w samym tekście artykułu nazewnictwo ksiąg alternatywne w stosunku do Biblii Tysiąclecia, dlatego też możliwe są zapisy: „jak widać to było w 2. Mojżeszowej na przykładzie Izraela koczującego pod Synajem (Wj 40)”.